

سوره رعد

سوره رعد دارای ۴۳ آیه و در مکه بر پیامبر اکرم نازل شده است.

سوره رعد، پس از اشاره به حقانیت و عظمت قرآن، به بیان آیات توحید و اسرار آفرینش که نشانه‌های ذات پاک خداوند متعال، هستند می‌پردازد. گاهی از برافراشتن آسمان‌های بی‌ستون، سخن می‌گوید و زمانی از تسخیر خورشید و ماه به فرمان خدا، زمانی از گسترش زمین و آفرینش کوه‌ها و نهرها و درختان و میوه‌ها و زمانی از پرده‌های آرام بخش شب که روز را می‌پوشاند.

این سوره شریف در قسمتی دیگر از آیاتش دست مردم را می‌گیرد و به میان باغ‌های انگور و نخلستان و لابلای زراعت‌ها می‌برد و شگفتی‌های آن‌ها را بر می‌شمرد.

سپس در فراز دیگر به بحث معاد و زندگی نوین انسان و دادگاه عدل پروردگار می‌پردازد و این "مجموعهٔ معرفی مبدأ و معاد" را با بیان مسئولیت‌های مردم و وظائفشان و این که هرگونه تغییر و دگرگونی در سرنوشت آن‌ها، باید از ناحیهٔ خود آنان شروع شود تکمیل می‌کند.

باز به مسئلهٔ توحید باز می‌گردد، و از تسبیح رعد و وحشت آدمیان از برق و صاعقه، بحث می‌کند، و زمانی از سجدةٌ آسمانیان و زمینی‌ها در برابر عظمت پروردگار سخن به میان می‌آورد. سپس برای آن که چشم و گوش‌ها را بگشاید و اندیشه‌ها را بیدار کند، و بی‌خاصیت بودن بتهای ساخته و پرداخته دست بشر را روشن سازد، آن‌ها را به اندیشه و تفکر دعوت می‌کند و برای شناخت حق و باطل، مثال می‌زند، مثال‌هایی زنده و محسوس، که برای همه قابل درک است. به دنبال این بحث‌ها مردم را به وفای به عهد وصلةٰ رحم و صبر و استقامت و

انفاق در پنهان و آشکار و ترک انتقام جویی باز تأکید می‌کند که آرامش و اطمینان در سایه ایمان به خدا حاصل می‌شود سپس سرگذشت دردناک اقوام یاغی و سرکش گذشته و آن‌ها که حق را پوشانده و یا مردم را از حق بازداشتند، متذکر می‌شود و با تهدید کردن کفار با تعبیراتی تکان دهنده سوره را پایان می‌بخشد. بنابراین، سوره رعد، از عقاید و ایمان، شروع می‌شود و به اعمال و برنامه‌های انسان سازی پایان می‌یابد.

آثار و برکات سوره رعد

۱) جهت زوال ملک ستمگر

نقل از رسول گرامی اسلام صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم: «هرکس سوره رعد را در تاریکی شب زیر نور آتش و بعد از نماز عشاء بنویسد و بر خود بیاویزد و همان ساعت بر در خانه حاکم و سلطان ستمگر و زورگویی برود، موجب زوال ملک و هلاکت او می‌شود.»